

מ"ת 4429/10/14 - מדינת ישראל נגד מאיר מאור שמביק, עמרי עידו

בית המשפט המחוזי בירושלים

15 פברואר 2015

מ"ת 4429-10-14 מדינת ישראל נ' שמביק ואח'

לפני כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד ע' גרינבאום
פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המבקשת

נגד

1. מאיר מאור שמביק
2. עמרי עידו
ע"י ב"כ עו"ד מ' עירוני

המשיבים

החלטה

בעניינו של המשיב 2

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב 2 (להלן - המשיב) עד לתום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של ניסיון רצח והובלת נשק. על פי הנטען בכתב האישום, המשיבים הם קרובי משפחתו של יניב קאיה, המתגורר במושב עג'ור, ואשר לו סכסוך ממושך עם א' ג' המכהן כיו"ר ועד המושב. עוד נטען כי על רקע סכסוך בין קאיה לגורמים בוועד המושב, החליטו המשיבים, יחד עם אחרים, לרצוח אדם שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן - הקורבן) באמצעות הצמדת מטען חבלה רב עוצמה לרכבו והפעלתו על ידי שלט רחוק. ביום 9.7.13 בשעות הערב המאוחרות, הגיעו המשיבים סמוך לבית הקורבן במושב, כשהם עוטים על פניהם כובעי גרב וברשותם מטען חבלה - המורכב משתי לבנות חבלה במשקל כולל של כ-1.1 ק"ג, נפץ חבלה חשמלי ומקלט אלחוטי לצורך הפעלה מרחוק - אשר יש בכוחו לגרום למוות בעת פיצוץ. עוד נטען כי המשיב הצמיד את מטען החבלה באמצעות מגנטים לגחון רכבו של הקורבן והשניים עזבו את המקום, כשבכוונתם לשוב בשעות הבוקר, כאשר הקורבן צפוי לנסוע ברכבו, ולהפעיל, באמצעות השלט, את מטען החבלה בכוונה לגרום למותו. בשלב כלשהו, בטרם שבו המשיבים למקום, נסע הקורבן ברכבו בכביש המוביל ליציאה מהמושב, אז ניתק מטען החבלה מגחון הרכב ונפל על "פס האטה" בכביש. עם מציאת המטען, הוזעקו כוחות משטרה גדולים למקום. המשיבים, אשר הגיעו למקום מאוחר יותר, ראו כוחות משטרה רבים והבינו כי לא יוכלו להוציא את תכניתם אל הפועל.

בגין המעשים המתוארים, מייחסת המבקשת למשיבים עבירה של ניסיון לרצח, לפי ס' 305 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והובלת נשק, עבירה לפי ס' 144(ב) לחוק.

3. עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים. ב"כ המשיבים הסכים כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1 (להלן - מאור), ואף הסכים למעצרו עד לתום ההליכים בהעדרה של חלופה הולמת בעניינו (דיון מיום 4.1.15). באשר למשיב טען, כי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורת הקושרת את המשיב למעשים המתוארים בכתב האישום, ועל כל פנים, כי אין בראיות הקיימות כדי להצדיק מעצרו עד לתום ההליכים. יצוין כי המשיב איננו חולק על כך שקיימת תשתית ראייתית לכאורת למסכת האירועים המתוארת בכתב האישום, לרבות למיחוס למאור, אלא שלטענתו, אין בראיות הקיימות כדי לקשור אותו למעשים המתוארים בכתב האישום. לאור טענה מצומצמת זו, הגישו הצדדים לבית המשפט, בהסכמה, את הראיות הקושרות את המשיב, לטענת המבקשת, לאירועים המתוארים בכתב האישום (שני קלסרי ראיות ועוד מספר מסמכים), וכן מסמכים אליהם הפנה ב"כ המשיב בטיעונו.

4. לאחר שבחנתי את הראיות מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב למעשים המיוחסים לו בכתב האישום. אפרט להלן את הראיות.

סקירת הראיות בכל המתייחס לזהות מבצעי העבירה

5. ביום 10.7.13 נמצא מטען חבלה מונח על כביש הגישה למושב עג'ור, על פס האטה. כוח משטרה נקרא למקום והמטען פורק ע"י קצין חבלה. על פי חוות דעת מומחה של מר איגור פקרמן, ראש מעבדת חבלה במטא"ר, מדובר במטען חבלה מאולתר המיועד להפעלה באלחוט מרחוק, שבכוחו לגרום למוות בעת פיצוץ.

6. הראיות המרכזיות המפלילות את המשיבים הושגו בעקבות פעולות דיבוב שנעשו לשני המשיבים בעת מעצרו, ע"י מדובבים שהם שוטרים מן המניין. לתאו של מאור הוכנסו שני מדובבים (המכונה "אלדד לוי" והמכונה "תומר קדוש") בפעולת דיבוב שנערכה לאורך יומיים בחודש יוני 2014, בעת מעצרו של מאור עד לתום ההליכים בתיק אחר. שיחותיהם של המדובבים עם מאור הוקלטו ותומללו במלואן. כן נערכו דו"חות פעולה של המדובבים המתארים את תמצית המידע שנתקבל ממאור. גם לתאו של המשיב הוכנסו שני מדובבים (המכונה "משה בן לולו" והמכונה "שי בוזגלו") בעת שהמשיב נעצר בחודש ספטמבר 2014. בחומר החקירה מצויים דו"חות פעולה המתארים את שיחות המדובב עם המשיב, אולם לא קיים תמליל מלא של השיחות (ולמעשה, עיקר השיחה חסר), לטענת המבקשת בשל העובדה שעיקר השיחה, שהתקיימה בלחישות, לא נקלט במכשיר ההקלטה.

7. אין, למעשה, חולק, כי מאור קשר עצמו, בשיחותיו עם המדובבים, להנחת המטען ברכב, והדבר עולה מתוך דו"חות המדובבים ותמלילי השיחות שהוקלטו. ואולם לטענת המבקשת, הפליל מאור גם את המשיב וייחס לו את הצמדת המטען לגחון הרכב. עוד היא טוענת כי גם המשיב קשר עצמו למעשים והודה כי הוא זה אשר הצמיד את המטען החבלה לרכב.

8. כאמור, מאור שוחח עם המדובבים המכונים "אלדד לוי" ו"תומר קדוש" אשר היו עמו בתא המעצר בעת שהיה עצור עד תום ההליכים בענין אחר. **דו"ח פעולה של המכונה "אלדד לוי"** מיום 23.6.14, מתאר **שיחה שנערכה עם מאור ביום 22.6.14**, בתא המעצר, בנוכחותו של המכונה "תומר קדוש". חלק מהשיחה נערך בתנועות ידיים וגוף

המתוארים בדו"ח הפעולה. על פי המתואר בדו"ח, מאור סיפר שהוא עצור על תיק תקיפה וכי היום הוא נחקר על תיק נוסף, הרבה יותר רציני, תיק אמל"ח. מאור סיפר כי בתיק זה יש כנראה טביעות אצבעות, ויתכן שהוא נגע ב"זה" כאשר הוא מסמן בידיו שלא בטוח שיש טביעות אצבעות. עוד הוא מספר, לבקשת תומר, על האירוע עליו נחקר. מאור מספר כי הלך לבית הקורבן בלילה רגלית, יחד עם אחר, כשהם לבושים שחור ומסכות על פניהם (תנועה המתארת מסיכה על פניו), ישירות מ"השטח" ולא דרך הכניסה הראשית לבית הקורבן, כשהאחר שהיה לבוש בכפפות מחזיק ב"זה" (מסמן בידו קופסה). מאור היה ללא כפפות. השניים הגיעו לבית הקורבן בשעה אחת בלילה, בחושך מוחלט, האחר הדביק את ה"זה" לרכב (מדגים תנועת הדבקה לחלק התחתון של המיטה), ולאחר האירוע שרפו את כל הבגדים. מאור נשאל אם זה היה על מנת להפחיד ומשיב שלא (מניף את ידו המאוגרפת מהחזה כלפי התקרה). מאור הוסיף וסיפר כי עצרו בעבר את הבחור השני על הסיפור הזה והוא קיבל בסביבות 9 ימי מעצר שבסופם שוחרר לביתו. מאור נשאל איך יש ט"א על הדבר ה"זה" ומשיב שאין מצב, אולי יש די.אן. איי. מאור יותר בשיחה נשאל מאור מי החבר ומשיב שזה יניב קאיה. מאור נשאל מי הקורבן ומשיב שהיה זה משהו מהמועצה בשל סכסוך על רקע הריסת בית. מאור מציין שהקורבן הציע פיצוי אך יניב אינו רוצה פיצוי. **דו"ח הפעולה של המכונה "תומר קדוש" מאותו מועד** דומה בתוכנו. הדו"ח מוסיף כי ה"זה" לא התפוצץ כיון שהקורבן מצא את "זה" בבוקר והגיע כוח משטרה רב. עוד הוא מציין כי הכוונה היתה "לקחת" את הבן אדם. המדובר מציין שהזכיר את המילה "מטען" מספר פעמים ומאור אישר את הדברים.

9. **דו"ח פעולה נוסף של המכונה שרון קדוש** (צ"ל, ככל הנראה, תומר קדוש) מתאר **שיחה שנערכה עם מאור ביום 23.6.14**. המדובר מתאר שעם כניסתו לתא סיפר מאור כי הוא חוזר מחקירה והוא בטוח עכשיו שאין להם טביעות אצבעות אלא כנראה די.אן. איי. מציין שהוא לא נגע באוטו ואף לא הדביק. המדובר שואל אותו אם רק יניב נגע באוטו ומאור משיב שלא יניב היה איתו בהדבקה. המדובר שואל איך זה ייתכן שכן אתמול הוא אמר לו שיניב "שם את זה באוטו", ומאור משיב שכנראה הוא לא הבין אותו נכון "מה פתאום יניב... משהו אחר...". בשלב זה מאור מביע חששו מהקלטות בתא, אך בהמשך מספר למדובר שהבחור האחר הוא עומרי עידו המכונה "דינגו", המתגורר בזכריה. עוד הוא מספר שבבית הקורבן היו שלושה כלי רכב והם ידעו באיזה רכב תיסע האשה. מאור הוסיף וסיפר ש"זה" (מטען החבלה) היה בולט ולכן, כנראה, נראה ע"י השכנים בבוקר. בתשובה לשאלה השיב שאין סיכוי לקשר את האירוע "כהזמנה של יניב". שוב ציין שהיו עם מסכות, כי חזרו למקום כשמונה שעות לאחר שהניחו את המטען, וכשחזרו, הבינו שיש בעיה כי ראו כוח משטרה גדול. מאור נשאל על אופן ההפעלה של המטען ומשיב בלחש "שלט" תוך סימון של לחיצה על שלט בידו הימנית. **דו"ח הפעולה של המכונה אלדד לוי** מיום 24.6.14, המתייחס לפעולת הדיבוב מיום 23.6.14 כולל תוכן דומה.

10. **דו"ח פעולה של המדובר המכונה "משה בן לולו"** מתאר **שיחה שנערכה עם המשיב ביום 10.9.14**. המדובר מתאר כי במהלך השיחה הציג עצמו המשיב כעומרי ממושב זכריה ליד בית שמש, והסביר לאדם נוסף שהיה בתא, אסף, כי "בשלב מסוים של ההתקדמות בעולם הפשע, אתה לא יכול לפרוש בגלל שלפעמים עשית יותר מידי דברים ואתה יודע יותר מידי דברים ולא יתנו לך לצאת מהעולם הזה ומסוגלים גם לפגוע בך". למחרת היום הציג המשיב למדובר "פרוטוקול" בו נרשם שהוא חשוד בניסיון רצח ובהנחת מטען וסיפר למדובר שמדובר בענין שקרה לפני שנה וחצי ונראה לו שיש לחוקרי המשטרה ראיות נסיבתיות נגדו וכי הוא יקבל על זה חצי שנה.

11. **דו"ח פעולה של המדובר המכונה שי בוזגלו** מיום 18.9.14 מתאר **שיחה שנערכה עם המשיב ביום 15.9.14**, ומציין שחלק מן השיחה היה בלחישות ובתנועות גוף וראש. צוין כי המשיב סיפר כי הוא מזכירה ליד בית

שמש, והוא עצור על הנחת מטען וניסיון לרצח. עוד סיפר כי השמיעו לו בחקירה הקלטות בהן חבר שלו "מספר לחוקרים הכל". למחרת היום, בחצר, סיפר המשיב שהוא לא לבד בתיק אלא עם אדם נוסף אותו הוא מכיר מגיל קטן, היכרות של 20 שנה. המשיב מביע את סברתו שאולי המשטרה השמיעה לו קטעים שנערכו והוצאו מהקשרם, ומציין שהביע הסכמתו לעימות. למחרת היום, לאחר שחזר מחקירה, אומר המשיב "אכלתי אותה". לשאלת המדובב הסביר, שהבחור השני (מאור) "פתח הכל ושהשמיעו לו עוד דברים... ושהוא הולך לאכול אותה חזק ולפחות דו-ספרתי בכלא". בתשובה לשאלה ציין שאין מצב שצילמו אותו והוסיף "איזה דפוק הבחור השני אמר להם שבאנו ברגל" וציין שבכלל הגיעו ברכב "הבחור נהג ואני הייתי לידו". עוד סיפר שהיו שלושה כלי רכב. כשנשאל מי הדביק, סימן בידו על חזהו. עוד השיב שלא היה עם כפפות. בהמשך היום, ולשאלת המדובב "מה הסיפור" השיב ש"אומרים שהנחנו מטען למישהו ברכב" זאת "בגלל שיש סכסוך בין הבחור הזה ממושב ליד ליניב קאיה". כשנשאל מה הקשר אליך השיב שהן יניב והן מאור הם בני משפחתו. המשיב סיפר שהמטען לא התפוצץ אלא נפל בנסיעה. המשיב ציין שוב שמאור סיפר הכל בחקירה והוא לא מבין למה, והוסיף שאומרים שמאור הגיע עם כפפות והוא לא. המשיב סיפר עוד שהיה עצור בעבר על עניינים שונים (שפירט). עוד ציין שהרכב בו נסעו לא היה שלו. המשיב הוסיף וציין שהוא לא מאמין שכן משפחה "פתח עליו".

12. תמליל שיחת המדובב שי בוזגלו עם המשיב מיום 17.9.14 (צ"ל, ככל הנראה, 15.9.14, וראה לענין זה גם דו"ח תדריך של בוזגלו מיום 15.9.14), מגלה כי תומלל מעט מאוד מן השיחה. צוין כי בין השעות 12:23 עד 12:34 נשמע "דיבור לא ברור בלחישות ככל הנראה קשור לאירוע הנחת המטען" (מזכר מיום 22.9.14 של סמי אבו חלה). במזכר נוסף צוין כי מנהל מעבדת קול לא הצליח לסנן את הרעשים ולפענח קטע זה של השיחה (מזכר של אלון חבר מיום 2.11.14).

13. מאור שמר בחקירתו על זכות השתיקה. המשיב בחקירותיו הכחיש כל מעורבות בהנחת המטען. המשיב החזיק בכפירתו גם כאשר הושמעו לו חלקים מדברים שאמר מאור למדובבים. יחד עם זאת, בחקירתו מיום 23.9.14 אישר המשיב מספר דברים שאמר למדובב שי בוזגלו, אשר נרשמו בדו"ח הפעולה של המדובב ואשר אין להם ביטוי בתמליל החסר. כך אישר שסיפר לשי שהחוקרים השמיעו לו בחקירתו דברים שמאור אמר ושהחוקרים אמרו לו שהוא היה עם כפפות ומאור היה בלי. עוד אישר ששי שאל אותו על מצלמות בכניסה למושב שהוא סיפר לו שמאור אמר "שהלכנו ברגל" (בע' 5). המשיב נשאל באיזה הקשר אמר לשי את המשפט "אכלתי אותה" והשיב "אמרתי לו את זה כי הצגתם לי ראיות חזקות והשלמתי עם זה שאני הולך לקבל עונש אפילו שאני עדיין חושב שלא עשיתי כלום". באופן כללי טען כי סיפר לשי "את הרקע הכללי של הסיפור ומה שמאור כביכול סיפר לכם ולא קשרתי עצמי לסיפור הזה בשום דרך" (בע' 6).

14. המבקשת מצביעה על מספר ראיות נוספות הקושרות, לטענתה, את המשיב לאירוע: ביום 3.9.14, כשבוע לפני מעצרו, הוחלפו מסרונים ווטסאפ בין המשיב לבין ת' ב' חברתו ללימודים בקורס מדריכי כושר. בחליפת המסרונים מספר המשיב כי היה עצור שבוע וחצי בחשד ל"אחזקת חומר נפץ וניסיון לרצח" וכי "טענו שמצאו טביעת אצבע שלי על מטען" "מטען שנמצא מתחת לרכב של מישהו לפני שנה" תוך שהוא מציין "זה לא היה שלי" "סתם להציק" ומוסיף "אם זה היה טביעת אצבע שלי לא היית שומעת ממני בשנה הקרובה". בחקירתו טען המשיב כי משלוח המסרון נועד לגרום לנמענת להתרחק ממנו ולחסוך לו את אי הנעימות שבניתוק הקשר עמה, מאחר שהחל "להיקשר אליה ויש לה בן זוג", וכי לצורך כך המציא את הסיפור, תוך שציין "זה סיפור שקרה אבל סיפרתי אותו עליי כאילו אני עשיתי את זה" (חקירותיו

מיום 10.9.14 ומיום 14.9.14). הסברו של המשיב נשלל ע"י ת' ב' אשר סיפרה שלא היתה בקשר קרוב עם המשיב וכי קשריה עמו נסבו רק על ענייני הקורס.

15. המבקשת מצביעה גם על מסרון ווטסאפ ששלח המשיב לחברו ש' י' ביום 26.6.14 בו נאמר "אם משווים אותו לאבשה אני יכול לקחת אותו לשים מטען". המשיב הסביר הודעה זו בכך ששוחח עם חבריו על אפשרות לצרף חבר נוסף לנסיעה משותפת לאילת, וזו היתה דרכו להסביר כי אפשר לסמוך עליו וכי הוא "לא ילך לדבר אחר כך". גם חברו ש' י' נתן למסרון הסבר דומה.

16. מזכר של השוטרת לילך רנן מתאר שיחה עם המשיב ביום 21.9.14 לאחר שנחקר. בשיחה זו מציין המשיב כי "לקח את הדברים קשה (ששמביק דיבר עליו)" ושהוא ביקש מהחוקר עימות. כשנשאל מה הוא מצפה לשמוע בעימות השיב "אני לא יודע, משהו שירגיע אותי, הסבר, משהו". עוד אמר ששום הסבר לא יספק אותו וכי לו זה בחיים לא היה קורה. רנן אמרה לו שהוא לא יכול לדעת והמשיב ענה "אז איך אני לא נפלתי?".

17. גם בשיחה עם השוטר אילן גרנות אמר המשיב, בהתייחס למאור: "זוהי בגידה, כמו בגידה של אשה בבעלה, מאור שמביק הוא בן משפחה ועברנו הרבה דברים ביחד ואני לא יכול להבין את העובדה שהוא פתח עלי" (מזכר של אילן גרנות מיום 17.9.14). על מערכת יחסיו ההדוקה עם מאור, על האמון ההדדי שביניהם ועל דימוי הבגידה חזר גם בשיחתו עם גרנות מיום 18.9.14.

קיומן של ראיות לכאורה

18. כידוע, בשלב בחינתן של ראיות לכאורה לצורך הליך של מעצר עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט האם קיים סיכוי סביר לכך שיהא בראיות הקיימות נגד המשיב, לאחר עיבודן במסגרת ההליך הפלילי, כדי להוכיח את אשמתו מעבר לספק סביר. בשלב זה של הדיון, בו לא ניתן להעריך את מהימנות העדויות, יש להעריך את משקלו הראייתי של חומר החקירה בעזרת מבחנים של הסתברות, הגיון ושכל ישר (בש"פ 1572/05 **זוארץ נ' מדינת ישראל**, 10.4.05). גם לגבי הודעות מדובבים נפסק, כי בשלב זה של ההליך אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנות הודעות המדובבים, ודי לו להיווכח כי יש בהודעות אלה משום ראיות התומכות באישומים המיוחסים לנאשם (בש"פ 8756/11 **ביטון נ' מדינת ישראל**, 1.1.12).

19. בחינת הראיות בענייננו מעלה, כי יש בראיות פוטנציאל ראייתי מפליל גם בהתייחס למשיב. עדותו של מאור, כפי שפורטה בדו"חות הפעולה של השוטרים המדובבים, המגובה בהקלטות שנערכו, קושרת את המשיב לעבירות. בשיחותיו עם המדובבים מפליל עצמו מאור בהנחת המטען באירוע המתואר בכתב האישום, וקושר גם את המשיב כמי שהיה שותפו למעשים וכמי שהצמיד בפועל את מטען החבלה לגחון הרכב. תוכן תמלילי השיחות עולה בעיקרו בקנה אחד עם דו"חות המדובבים, ומעלה כי ביום השני לדיבוב מבהיר מאור כי שותפו למעשים היה המשיב, תוך שהוא מציין את שמו המלא, כינויו ומקום מגוריו. גם המשיב, בשיחותיו עם המדובב שי בוזגלו, קושר עצמו לאירוע ומודה כי הוא זה אשר הדביק את מטען החבלה לרכב. אמנם אין הקלטה התומכת בדו"ח הפעולה של המדובב, אולם המשיב, בחקירתו, מאשר חלק מן הדברים שדווחו בדו"ח הפעולה של המדובב ובכך מחזק את תוכן הדו"ח. גם התבטאויותיו של המשיב

בפני השוטרים לילך רנן ואילן גרנות, המתרעמות על בגידתו של מאור אשר "פתח עליו", תומכות בדו"חות המדובבים. יש בראיות אלה בכללותן כדי להקים את הפוטנציאל הראייתי הדרוש, בשלב זה של הדיון, לשם מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

20. ב"כ המשיב טוען כי קיימות ידיעות מודיעיניות המצביעות על אדם אחר כמי שהצמיד את המטען, וכי יש בידיעות אלה כדי לכרסם בתשתית הראייתית הקיימת נגד המשיב. יש לדחות טענה זו. ראשית, מדובר בידיעות מודיעיניות שאינן קבילות כראיה. שנית, עיון בידיעות המודיעיניות שהוצגו לבית המשפט לפי בקשת הסנגור מעלה, כי אכן קיימת ידיעה מודיעינית המצביעה על יניב קאיה כ"אחראי להצמדתו לרכב", אולם קיימות ידיעות מודיעיניות נוספות המצביעות על מאור ועל "דינגו" כמי שנשלחו ע"י יניב קאיה להצמיד המטען לרכב.

עילת מעצר וחלופה

21. עוד לפני שנשמעו טענות הצדדים בסוגיית הראיות לכאורה, ועל פי בקשת הסנגור, הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. שירות המבחן העריך בתסקירו כי נשקפת מן המשיב מסוכנות ברמה גבוהה, וכי מדובר באדם הנוטה לטשטש את מורכבות מצבו ומגלה "נטיה למניפולטיביות" בהעברת מידע אודות עצמו. אף שהתרשם כי הוריו של המשיב ואחיו מגלים מוכנות ויכולת לפקח על המשיב, ציין שירות המבחן כי חלופת המעצר המוצעת בבית הוריו של המשיב במושב זכריה, ממוקמת באזור בו בוצעה העבירה ואשר ברקע לה דינמיקה של סכסוך עם גורמים בוועד המושב עג'ור. בנסיבות אלה, ובהעדר מידע על טיב הסכסוך, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו של המשיב לחלופה.

22. משנמצא כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב, קמה גם עילה למעצרו. העבירות המיוחסות למשיב ונסיבותיהן מלמדות על מסוכנות בעוצמה גבוהה שלא ניתן ליתן לה מענה בחלופת מעצר. מדובר בהצמדת מטען חבלה לרכב במטרה לגרום למותו של אדם, על פי "הזמנת" אדם אחר. רק דרך מקרה ניתק המטען מן הרכב, ולא הביא למותם או לפציעתם של יושבי הרכב, ואולי גם של עוברי אורח תמימים שעשויים היו להיקלע למקום. אם אוסיף לענין זה את הרשעתו הקודמת של המשיב בעבירת אלימות (שנעברה עם מאור) ואת העדר ההמלצה של שירות המבחן, התוצאה היא שיש לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

23. אני מורה, אפוא, על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ה,
15 פברואר 2015, בנוכחות
ב"כ המבקשת, המשיב ובא
כוחו.

גילה כנפי-שטיניץ,
שופטת